

Oponentský posudek na bakalářskou práci paní Jolany Konečné „Duchovní tvorba Víta Clara“

Práce je zaměřena na duchovní tvorbu nedávno zesnulého skladatele a pedagoga Víta Clara. Svědčí o značném zájmu a vztahu autorky práce ke Clarovu hudebnímu odkazu. Celý text bakalářské práce Jolany Konečné je přehledně rozdělen na dva základní bloky - I. teoretickou část prezentující stav pramenů k danému tématu, aktuální přehled tvorby Víta Clara (sama autorka upozorňuje v textu, že pozůstalost není zcela zpracována a pravděpodobně není kompletní) a následuje poměrně krátká subkapitola „Vysvětlení užitých pojmů“. II. praktickou část, která stručnou kompoziční analýzou prezentuje Clarovy sborové skladby Sekvenciář a Ave Maria, s nimiž se autorka práce zřejmě obeznámila i prakticky jako zkušená sbormistryně při jejich nastudování. Následuje kapitola interpretační analýza a závěr práce. Text je doplněn seznamem užitých literatury, soupisem Clarovy pozůstalosti v Českém muzeu hudby a fotodokumentací.

Práce je určitě sympatickým počinem a je dobře, že tuto zajímavou osobnost reflektuje, nicméně mám k ní několik výhrad: Podle mne je koncepčně nejasněna I. část (teoretická). Mám za to, že zejména vzpomínky kolegů a studentů Víta Clara či přehled jeho tvorby jsou spíše věcí příloh a totéž by platilo i pro kapitolku „Vysvětlení pojmů“. Je vůbec otázkou, zda takto koncipovaná kapitola do této práce vůbec patří. Vysvětlování pojmů či jevů má myslím svůj logický smysl v textu popularizačního rázu, ale to bakalářská práce není. Je to práce odborná. Nicméně mám i výhrady k některým zde prezentovaným pojmům- výklad minimalismu je myslím trochu vágní, navíc se domnívám, že Clarovy skladby, o nichž je v textu dále řeč, mají s minimalismem poměrně málo společného.

Část praktická je zdařilejší, koncepčnější. Rozbor je věcný a stručný (možná až příliš). Pozor na nepřesnosti!!

- 1)-ve Victimae Paschali Laudes je vstupní motiv transponován o čistou kvintu nikoli však o čistou kvartu, jak je bohužel nepřesně uvedeno v textu práce (viz str. 23).
- 2) U Dies irae (kapitola 6.1.5) stojí za analytiku pozornost, že jde o variace nad ostinátním basem, tedy de facto o princip passacaglie. Na těchto i dalších kompozičních principech by mohlo být dokladováno Clarovo směřování spíše než k minimalismu tak k jakési osobité neoklasické dikci.
- 3) V Ave Maria je těžko obhajitelné tvrzení, že modulace z As dur do f moll probíhá „průtažným tónem v basu...“ Jednak jde o tón průchodný a navíc v kontextu se sborovými hlasy je zde vlastně postupně formulován zmenšený trojzvuk e-g-b, tedy VII. stupeň z f moll.
- 4) Na str.44 je poněkud zvláštní formulace o popření, „...větší souvztažnosti s použitím palestrinovského nebo jiného stylu staré hudby...“ z důvodů, že skladba začíná rozloženým durovým sextakordem. Chápu, co chce asi autorka říci. Toto Clarovo Ave Maria opravdu nemá s vokální polyfonií mnoho společného. Nicméně stylové zařazení tohoto díla by vyžadovalo hlubší analytický pohled.
- 5) Část „Interpretační analýza“ by snesla větší propracování, posouzení a porovnání vhodnosti volby temp. Výrazu, dynamiky, vlastní pohled sbormistra na možné pojetí... Práci doporučuji přijmout k obhajobě a **navrhuji známku velmi dobře.**